

[...]

32.347/II/PF

[...]

Ter zitting van 9 november 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode die op 16 november 1999 van de Belastingdienst voor Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een Nederlandstalig aanslagbiljet heeft gekregen betreffende de onroerende voorheffing voor het jaar 1999.

De klaagster heeft de voornoemde dienst op 26 november van hetzelfde jaar gevraagd haar een in het Frans gesteld document te bezorgen.

Op 7 januari 2000 is klaagster naar het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest verhuisd, en op 11 mei jongstleden heeft zij hetzelfde aanslagbiljet betreffende het jaar 1999 andermaal in het Nederlands ontvangen.

*

* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT hebt u op 17 oktober 2000 het volgende geantwoord.

"Op basis van de door u verstrekte informatie lijkt het er inderdaad op dat de taalwetgeving hier niet werd gerespecteerd. De betrokkene kreeg conform omzendbrief 29/97 op 16 november 1999 een Nederlandstalig aanslagformulier voor de betaling van de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1999. Hierop heeft zij dit document teruggestuurd met de vraag een Franstalig aanslagformulier te krijgen.

Op 7 januari 2000 verhuisde de klaagster naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en op 11 mei ontving zij hetzelfde aanslagbiljet voor het aanslagjaar 1999 nog steeds in het Nederlands.

Ik zal de dienst Kijk- en Luistergeld over dit dossier interpellieren en indien blijkt dat mevrouw Chevalier ten onrechte een Franstalig aanslagformulier ontzegd werd, zal ik aandringen op de nodige structurele maatregelen om deze spijtige situaties in de toekomst te vermijden."

*

* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 25, 1^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten die in de randgemeenten zijn gevestigd, in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het

Nederlands of het Frans is.

De Belastingdienst voor Vlaanderen moet derhalve de regels volgen die van toepassing zijn in de randgemeenten.

In het voorliggende geval was de taalaanhorigheid van de klaagster de Belastingdienst voor Vlaanderen met zekerheid bekend, aangezien zij per brief van 26 november 1999 om een Franstalig document heeft gevraagd.

Derhalve had zij betreffende de heffing voor het jaar 1999 een Franstalig aanslagbiljet moeten ontvangen.

De VCT verklaart de klacht ontvankelijk en gegrond.

Zij stipt aan dat het aanslagbiljet dat in het Frans door de Dienst Kijk- en Luistergeld zal worden opgestuurd, als een origineel exemplaar zal moeten worden beschouwd.

De VCT neemt eveneens akte van het feit dat structurele maatregelen zullen worden genomen om zulke incidenten in de toekomst te vermijden.